

Comunitat a Tessalònica

Dc, 30/10/2019 per Josep Maria Solà

[Mirant el text](#)

En el segon viatge missioner, Pau, Silas i Timoteu feren una estada a Filipis on foren empresonats; un terratrèmol els va alliberar. Assabentats els magistrats de Filipis que eren ciutadans romans es van disculpar, els van alliberar i els van demanar que abandonessin la ciutat. Així fou com després de passar per Amfípolis i Apol·lònia arribaren a Tessalònica, una ciutat amb un important port marítim a uns 300 Kms al nord d'Atenes. A canvi del seu suport a August, els romans van fer de Tessalònica una ciutat important. Pau solia establir-se en ciutats rellevants per convertir-les en els camps base de la seva missió apostòlica.

Fidel al seu mètode missioner, durant tres dissabtes successius va assistir a la sinagoga local i va presentar Jesús com el Messies. Els jueus van rebutjar la seva predicació però uns quants, juntament amb uns grecs devots i algunes dones d'estrat social benestant acceptaren el missatge de Pau. Així sorgí la comunitat cristiana de Tessalònica. L'estada de Pau a Tessalònica no fou una cosa de quatre dies; ho corrobora també el que diu la carta als Filipencs que havien ajudat Pau en les seves necessitats més d'una vegada (Fl 4,16) i que Timoteu visità posteriorment la comunitat (1Te 3,2). La importància de la comunitat es nota en les dues cartes adreçades a ella: una és el primer escrit de tot el Nou Testament escrita per Pau mateix, la segona de la qual en llegim un fragment a la segona lectura d'aquest diumenge (2 Te 1,11-2,2) és un escrit originat en els cercles dels deixebles més propers a Pau en un moment en que les incipients comunitats cristianes entren en una fase de consolidació .

El text, tal com el recull la litúrgia, té dues parts ben diferenciades. La primera part (1,11-12) conté bons desitjos per a la comunitat. En aquesta part trobem la frase: "Així el nom de Jesús, nostre Senyor, sigui glorificat en vosaltres". L'autor de 2 Te la construeix amb termes teològicament densos, sovint usats i escoltats per nosaltres, tant que el seu sentit pot quedar desdibuixat. En aquell temps, el nom d'una persona era més que una etiqueta per distingir-lo dels altres. La identitat de la persona estava lligada al nom que expressava quelcom del caràcter essencial de la persona. Glòria s'ha d'entendre com honor, dignitat, excel·lència. Que el nom de Jesús sigui glorificat en la comunitat de Tessalònica voldrà dir que aquesta comunitat ha de fer present Jesús en el món i aquest ha de ser reconegut en la comunitat cristiana per aquells que no en formen part, el món, la societat. Si aquesta, veient la comunitat cristiana, glorifica Jesús vol dir que descobreix i reconeix la grandesa de l'obra de Jesús, l'alliberament de la persona humana.

La segona part (2,1-2) recull els dos primers versets de la part de la carta en que es tracta el tema de la segona vinguda de Jesús. A la comunitat de Tessalònica hi havia hagut canvis. En la primera carta, Pau animava a viure com si la segona vinguda de Crist hagués de tenir lloc en qualsevol moment. A la segona, vist el retard, els adverteix de que en l'espera no caiguin en l'ociositat i que no es deixin enganyar per falsos escrits i fantasioses visions. Jesús tornarà, sí, però el retorn no és imminent, mentrestant cal no perdre la calma, viure en esperança i mantenir encesa la fe que els tessalonicencs han rebut de Pau.

Diumenge 31 durant l'any 3 de Novembre de 2019